

HOUSING &
DEVELOPMENT
BOARD

THE HEART OF NEIGHBOURLINESS

THE HEART OF NEIGHBOURLINESS

Produced by:

Supported by:

A few words from Minister...

Good neighbours make a lot of difference to our lives. Besides family members and colleagues, neighbours interact with us the most in our daily life.

Take for example, the story of Mr Chiu Chee and Mdm Leong Chee Peng who are neighbours. Mdm Leong, a stroke patient, is wheel-chair bound and is dependent on her husband. She could not leave her home when her husband was at work. But she does need to move around at times, and yearns to venture out of her home.

Mr Chiu Chee came to her rescue. He would offer to wheel her to and from the bus pick-up point for her weekly physiotherapy session, as well as to activities organised by the Residents' Committee. Because of this wonderful neighbour, Mdm Leong can lead an active and fulfilling life.

Mdm Fu Yun is another great neighbour. She actively reaches out to those around her. Her many simple acts, such as smiling at her neighbours and engaging in small talk, help make the neighbourhood a warm and pleasant one.

In this publication, you will find the stories of Mr Chiu Chee and Mdm Fu Yun, as well as other heart-warming and inspiring stories of good neighbours. They help reach out

and grow friendships among neighbours, who may otherwise remain as strangers.

This is what makes an endearing home. It is not the hardware, the furnishing or the facilities. It is the warmth and friendship of our neighbours which makes our living space a home, a place which is more than just a roof over our heads.

Our home and our community life become so much richer when we build strong ties and bonds with our neighbours. Indeed, in times of need, these neighbours may even be the only ones we can count on, as the Chinese saying goes: “远亲不如近邻” (a close neighbour is better than a distant relative).

Nurturing and growing the ties between neighbours can start small. All it takes is a smile to break the ice. Or we can share a dish, join in our community garden or offer our help when we see a neighbour in need. A small effort goes a very long way.

Let's be inspired by the many shining examples in this publication. Let's start to connect with our neighbours and make a difference today!

Khaw Boon Wan
Minister for National Development

Foreword

With over 80% of Singapore's resident population living in HDB flats, a flat is more than just a roof over our heads. It is also the place where we build ties and friendships with our neighbours.

As the saying goes, a close neighbour is better than a distant relative. We believe that caring neighbours and a close-knit community can make living in the HDB heartland more pleasant. Recognising this, HDB has extended its role beyond providing physical homes. We also facilitate the building of active and cohesive communities in our estates through various programmes.

One such programme is the Good Neighbour Award (GNA). Jointly organised by the Housing & Development Board (HDB), People's Association (PA) and Ministry of National Development (MND), and supported by the Singapore Kindness Movement (SKM) and Singapore Press Holdings (SPH), the GNA has been a platform for residents to show their appreciation for and give recognition to their exemplary neighbours. Over the years, we have received strong support for this initiative, and from the many heart-warming stories of our past GNA recipients, we have selected eight and featured them in this publication.

These stories show that one can never be too young or old to be a role model for all, as demonstrated by 12-year-old Miss Ashwini and 81-year-old Mr Chiu Chee. From these GNA recipients, we also learn that neighbourly acts can take many forms, from initiating an exercise group and cultivating a community garden, to simply showing concern for fellow neighbours through little acts of consideration.

It is also commendable how these small acts of kindness can spark off a positive cycle of neighbourliness. In the case of Mrs Pang-Chua Soon Hong, her neighbours have picked up the habit of passing on second-hand items to fellow neighbours who have use for them. This environmentally friendly practice not only reduces wastage, but also builds up goodwill and a culture of being considerate in the community.

Another thing that stood out for me was how these good neighbours took the initiative to engage and nurture friendships with the people living near them. This serves as a good reminder to us that while communal facilities and community programmes may be in place, it is still up to us to take the first step in getting to know and befriend our neighbours.

In the words of Mrs Kalthum Jumat, it is the little things we do for each other that matters, and it does not take much to be nice to one another. Sometimes, a smile and a simple greeting can light up the day and contribute to friendlier relations with our neighbours. These small gestures can go a long way, and they may be all it takes to bring us from neighbours to friends.

It has been heartening to hear from these GNA recipients, and we are happy to present their stories to you. I hope that you too will be inspired by their stories and start to engage in the heART of neighbourliness. I wish all an enjoyable read!

Dr Cheong Koon Hean
CEO, Housing & Development Board

CONTENTS

06
CHIU CHEE

11
PANG-CHUA SOON HONG

16
ASHWINI THENNARASU

27
TEO KWANG HWEE

22
FU YUN

34
KALTHUM JUMAT

39
KURUMBIAN VENGADASALAM

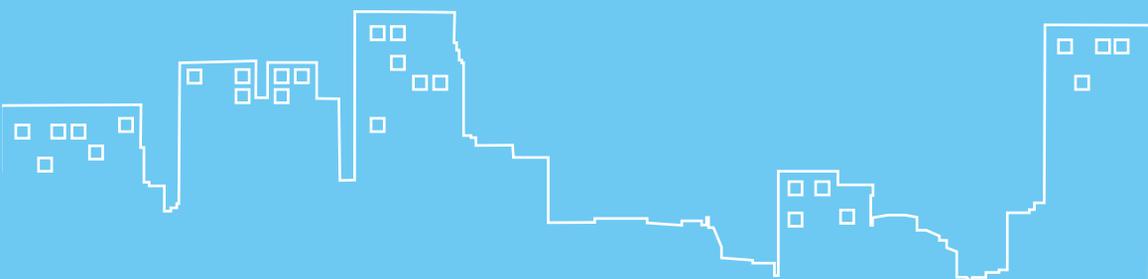
44
JENNIFER MOO

Chapter One

MAKING A DIFFERENCE

“It’s a blessing to be in a position to give. If I can play my part by extending some help to those who need it and make life a bit easier for them, why hold back?”

PANG-CHUA SOON HONG

More than just a neighbour

Confined to her home for almost two decades after a stroke, Mdm Leong Chee Peng led a lonely life dependant on her husband for assistance. Thanks to the kindness of a fatherly neighbour, Mr Chiu Chee, or *Ah Suk* as she calls fondly, today, she not only has a helpful navigator to wheel her around when her husband is at work, but a friend and an adopted 'uncle' too.

Every Monday morning at 8.15am, I leave the gate to my two-room flat wide open, awaiting Uncle Chiu Chee's cheerful face to pop into view. If I forget to do so, I can expect some nagging. Uncle Chiu Chee or *Ah Suk* may have a loud voice, but he has a kind heart. The 81-year-old speaks loudly because he cannot hear well; he nags because he does not want me to be late for the bus that sends me to my weekly physiotherapy session, which I need to help rebuild my strength after the left side of my body was weakened by a stroke. Rain or shine, *Ah Suk* will be the engine of my wheelchair, taking me to the void deck where the bus awaits. When I return, I can be sure that he is already at the same spot where he left me, waiting to bring me home safely.

There was once when I returned late from the session, it made *Ah Suk* really worried. "Why is she not back yet?" he kept muttering to himself. I learnt this later from another neighbour, whom he called several times to express his anxiety.

Ah Suk, who is like a father to me, is always so thoughtful. Whenever the Residents' Committee organises any activities, he will make sure my husband and I do not miss out on the gatherings by calling us to ask if we would like to join in. *Ah Suk* also thinks of us when he has food to share. He once came to our house with a bag of sweet potatoes and insisted that we have them. To try to get him to keep the bag of roots for himself, I jokingly told him that my hands are weak and cannot cook. I said, "Why don't you cook them and bring it to us later?" He soon came back with a pot of steamed sweet potatoes. We were really touched.

While my own father has passed on, *Ah Suk's* care and concern makes me feel the warmth of a father once more.

Ah Suk is also someone my husband and I can count on in times of need. Once, my legs were aching but my husband was at work. I had to call *Ah Suk* to wheel me to the clinic. It was raining and I was afraid

**“Rain or
shine, *Ah Suk*
will be the
engine of my
wheelchair...”**

Leong Chee Peng

Neighbourliness Tip #1

Help a neighbour.
Start small, such as
holding the lift door for
neighbours entering
the same lift.

Ah Suk delivers meals to house-bound needy neighbours as well as helps them run errands.

Ah Suk would find it too troublesome. Needless to say, my worries were unfounded. Being the dedicated *Ah Suk*, he turned up with an umbrella and wheeled me to the clinic, no questions asked. In fact, *Ah Suk* always turns up with an umbrella regardless of the weather. That just shows how considerate he is.

Although I feel that it is very tiring for *Ah Suk* to wheel me to and fro for my physiotherapy session and other activities, he says with a laugh that “It’s not much effort. I am retired and have nothing much to do anyway.”

Ah Suk may think little of his kind deeds, but they have had a great impact on the many neighbours who have been on the receiving end of his kindness. Besides helping me, *Ah Suk* also delivers meals and other provisions to house-bound and needy neighbours six days a week, as well as run errands for them. He says, “As neighbours, everyone benefits from helping one another. Everyone will reap benefits if everyone is as caring as the next person.”

To me, *Ah Suk* is more than just my neighbour. He is just like a newfound family member.

**“As neighbours,
everyone
benefits from
helping one
another.”**

Chiu Chee

Ah Suk with his fellow neighbours at the void deck awaiting the food distribution truck. He volunteers to distribute meals to needy neighbours six days a week.

“邻居本来就
应该互相帮
忙。如果每
个人都能多
给一份爱心
，那大家自
然都会受惠。”

招柱

远亲不如近邻

二十年前，我中风后行动不便，出入必须以轮椅代步。因此，家人不在的时候，我根本无法外出。但当我认识了81岁的邻居招柱之后，我的日常生活有了改变；有了他的帮助，我现在可以较经常外出了。

每逢周一早上，风雨无阻，招柱都会来我家接我，送我到组屋底层等候接送我去进行物理治疗的医院专车。回程时，我总是可以看到这位我称之为“阿叔”的邻居不辞劳苦地在同一地点等着我。

“阿叔”也是一位体贴的邻居，每当他知道社区里举办活动时，他总会通知我和我的先生。他也经常带好吃的食物来与我们分享。认识他，对我而言，就好像是多了一位家人一样。

此外，“阿叔”也帮忙送爱心午餐给住在区内的孤苦老人和行动不便者。虽然“阿叔”付出了很多，但他从不要求回报。他说：“邻居本来就应该互相帮忙。如果每个人都能多给一份爱心，那大家自然都会受惠。”

Bukan sekadar jiran

Selama dua dekad saya terpaksa bergantung pada kerusi roda kerana diserang angin ahmar dan hanya dapat keluar rumah lebih kerap setelah mengenali jiran saya Chiu Chee yang berusia 81 tahun.

Setiap pagi Isnin, tidak kira hujan atau panas, Chiu Chee atau *Ah Suk* akan datang ke rumah dan menemani saya ke bawah blok untuk menunggu bas yang akan membawa saya ke tempat sesi fisioterapi mingguan. Beliau akan turut berada di tempat yang sama menunggu kepulangan saya selepas selesai sesi tersebut. Pernah disuatu ketika, bas lambat tiba menyebabkan *Ah Suk* menjadi sangat risau. Beliau terfikir yang saya mungkin terlibat dalam kemalangan. Beliau menunggu di situ dengan cemas dan hanya berasa lega apabila melihat saya tiba dengan selamat.

Ah Suk sangat bertimbang rasa. Beliau akan memberitahu saya serta suami tentang sebarang kegiatan yang berlaku di dalam masyarakat serta mempelawa untuk membawa kami ke sana. Beliau juga sering membawa makanan kepada saya dan suami. Bagi kami, beliau seperti ahli keluarga yang baru ditemui.

Kebaikan *Ah Suk* turut memberi manfaat kepada jiran-jiran yang lain kerana beliau juga membantu menghantar makanan tengah hari kepada mereka. Tetapi *Ah Suk* merasakan kebaikan yang beliau tunjukkan itu merupakan perkara kecil sahaja. Beliau berkata, "Sebagai jiran, setiap orang memperoleh faedah apabila saling membantu satu sama lain. Setiap orang akan mendapat manfaat jika masing-masing mengambil berat antara satu dengan lain."

அண்டைவீட்டுக்காரர் என்பதற்கும் மேல்

எனக்கு பக்கவாதம் வந்ததிலிருந்து கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக என்னுடைய வாழ்க்கை சக்கர நாற்காலியில்தான் கழிகிறது. என் அண்டைவீட்டுக்காரர் சியூ சீ, வயது 81, அவரின் அறிமுகத்திற்குப் பிறகுதான் என்னால் அதிக முறை வீட்டை விட்டு வெளியே செல்ல முடிந்திருக்கிறது.

ஒவ்வொருத் திங்கட்கிழமைக் காலையிலும், மழையோ வெயிலோ, சியூ சீ அல்லது ஆ சக், என் வீட்டிற்கு வந்து என்னை கீழே அழைத்துச் சென்று பேருந்து வரும்வரைக் காத்திருந்து என்னுடைய வாராந்திர உடற்பயிற்சி சிகிச்சைக்கு என்னை அனுப்பி வைப்பார். அதே போல் சிகிச்சை முடிந்து நான் திரும்பி வரும்போது அதே இடத்தில் தவறாமல் காத்துக்கொண்டிருப்பார் ஆ சக். ஒருமுறைப் பேருந்து வருவதற்கு தாமதமாகிவிட்டது, நான் ஏதேனும் விபத்தில் சிக்கியிருப்பேனோ என்று கவலைப்பட ஆரம்பித்துவிட்டார். கவலையோடுக் காத்துக் கொண்டிருந்தவர், நான் பத்திரமாக வந்துச் சேர்ந்தப்பிறகுதான் நிம்மதிப் பெருமூச்சு விட்டார்.

சியூ சீ மிகவும் அக்கறையானவர். அவர் எங்கள் சமூகத்தில் நடைபெறும் நடவடிக்கைகள் குறித்து என்னிடமும் என் கணவரிடமும் தெரிவிப்பார், மேலும் என்னை அங்கே சக்கர நாற்காலியில் வைத்து அழைத்துச் செல்லவும் முன்வருவார். அவர் அடிக்கடி எனக்கும் என் கணவருக்கும் உணவுக் கொண்டு வருவார். என்னைப் பொறுத்தவரை அவரை என்னுடைய குடும்பத்தில் ஒரு புதிய உறுப்பினராகவே நான் பார்க்கிறேன்.

அவர் மதிய உணவுக் கொண்டு கொடுக்கும் மற்ற பல அண்டைவீட்டுக்காரர்களும் ஆ சக்கின் கருணையுணர்வினால் பலனடைந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆ சக் தன்னுடைய இந்த கருணையுணர்வு மிக்க செயல்களை பெரிதாக கருதுவதில்லை. "அண்டைவீட்டுக்காரர் என்ற முறையில், ஒருவருக்கொருவர் உதவுவதன் மூலம் அனைவரும் பயனடைகிறோம். ஒவ்வொருவரும் அடுத்தவர் மீது அக்கறையுடன் இருந்தால் அதன் பலன் அனைவரையும் சென்று சேரும்," என்று அவர் கூறுகிறார்.

Roselyn (left) receives books for her children from Soon Hong (right) every year.

A blessing to give

For many of her neighbours, Mrs Pang-Chua Soon Hong's five-room flat in Woodlands is a treasure trove.

It is not uncommon to see neighbours gathering at Mrs Pang-Chua Soon Hong's house, arriving empty-handed and leaving with bags of goodies, satisfied smiles and words of thanks.

Soon Hong always has something to give away and readily knows who to pass them to.

For those who do not know her, it might be easy to assume that the 53-year-old homemaker is an over-enthusiastic shopper who finds herself with an abundance

of items that she has to give away. But for those who know her well, the contrary is true, as the thrifty homemaker was brought up to value her belongings, and not allow anything to go to waste. "I am always the first to raise my hands if someone were to ask 'who wants pre-loved goods?'" Soon Hong admitted. "I may not need these items for myself, but I know many families who do, such as the family with many children and a family with twins whose mother has passed away. They all can do with some help." Nothing is discarded;

Neighbourliness Tip #2

Are your old books still in good condition? Instead of throwing them away, give them a new home by asking if any of your neighbours would like a read.

“From Soon Hong, we learn to pay it forward. Kindness from one person will lead to more kindness from others.”

Roselyn Lim

the items left over after each ‘rummage’ giveaway are given to the neighbourhood’s cleaners to sell for extra income.

Soon Hong’s virtue of thriftiness has become well-known amongst her neighbours, who will not hesitate to approach Soon Hong whenever they have something in usable condition that they do not want. They know that she will find someone who can benefit from the items, which range from books to clothes and appliances.

Ms Roselyn Lim, who stays a few floors above Soon Hong, has ‘adopted’ many items from the latter’s trove of pre-loved items. Amongst these is a collection of books for Roselyn’s two young children. Soon Hong had a church friend who was moving house and had a collection of books, which was in good condition, to give away. Despite the efforts required, Soon Hong painstakingly packed and transported boxes of these books home, knowing they would benefit others.

While some people might prefer to use only new items, Soon Hong’s neighbours have learnt that it is a good practice to reuse and recycle. “It’s just practical,” said Roselyn. “I will happily accept a second-hand item if I have use for it!”

Roselyn also receives textbooks from Soon Hong’s daughter every year. Their daughters are just one year apart in age. “It’s as if my daughter Wai Yi has an elder sister,” said Roselyn. “She gets free textbooks and the best thing is, they come with notes!”

Soon Hong’s kind deeds have rubbed off on her neighbours, such as Roselyn. “From Soon Hong, we learn to pay it forward. Kindness from one person will lead to more kindness from others,” she said. Soon Hong aptly sums it up, “It’s a blessing to be in a position to give. If I can play my part by extending some help to those who need it, and make life a bit easier for them, why hold back?”

Soon Hong's neighbours will donate their pre-loved goods to her for giveaways.

“It’s a blessing to be in a position to give. If I can play my part by extending some help to those who need it, and make life a bit easier for them, why hold back?”

Pang-Chua Soon Hong

Soon Hong's number is the first on Roselyn's emergency phone list after family members.

施比受更有福

53岁的彭蔡顺风坦言倘若有人要送出二手物品，自己必定是第一个举手认领的人。顺风可能不需要这些物品，但她总会知道有哪些左邻右舍能用得着它们。顺风的邻居都已成为她多年的朋友，并也常常聚在她家里“寻宝”。顺风节俭、不浪费的美德也在潜移默化中影响了这些邻居。其中一名邻居罗思琳就说：“虽然一些人不愿意用二手货，但只要它对我有用，我会欣然接受。”

顺风说：“施比受更有福。如果我可以帮助有需要的人，减轻他们的一些生活压力，何乐而不为呢？”

“施比受更有福。如果我可以帮助有需要的人，减轻他们的一些生活压力，何乐而不为呢？”

彭蔡顺风

Berkat memberi

“Jika ada orang bertanya ‘siapa mahu barangan terpakai?’ biasanya sayalah orang pertama yang akan mengangkat tangan”, akui Puan Pang-Chua Soon Hong yang berusia 53 tahun. Walaupun beliau tidak memerlukan barangan terpakai tersebut, Soon Hong tahu bahawa ramai jirannya yang amat memerlukan. Beliau dan jiran-jirannya telah lama berkawan dan sering berkumpul di rumahnya untuk memilih barangan terpakai yang dibawa pulang. Sifat berjimat cermat Soon Hong turut diikuti mereka. Roselyn, jiran beliau,

berkongsi cerita, “Walaupun sesetengah orang mungkin keberatan untuk mengambil barangan terpakai, saya pula gembira menerima barangan tersebut sekiranya ada gunanya!”

“Peluang memberi bantuan adalah suatu keberkatan. Jika saya boleh memainkan peranan dengan menghulurkan sedikit bantuan kepada mereka yang memerlukan dan memudahkan kehidupan mereka, mengapa harus teragak-agak hendak melakukannya?” kata Soon Hong.

கொடுக்கும் கொடுப்பினை

“யாரேனும், யாருக்குப் பயன்படுத்தியப் பொருட்கள் வேண்டும்?” என்று கேட்டால் முதல் ஆளாகக் கையை உயர்த்துவது நானாகத்தான் இருக்கும்” என்று கூறுகிறார் 53 வயதாகிய திருவாட்டி பாங்-சுவா சூன் ஹாங். அத்தகையப் பொருள்களால் அவருக்கு பயன் ஒன்றும் கிடையாது. ஆனால், அப்பொருட்கள் தேவைப்படும் பல அண்டை வீட்டார்களை சூன் ஹாங்கிற்குத் தெரியும். காலப்போக்கில் அவருக்கு நண்பர்களான அவருடைய அண்டைவீட்டார்கள், அடிக்கடி அவருடைய வீட்டில் ஒன்றுகூடி அவர் கொண்டுவந்துள்ள பொருட்களிலிருந்து அவரவர்க்குத் தேவையானதைத் தேடி எடுத்துக்கொள்வதுண்டு. மேலும், சூன் ஹாங்கை போல அவர்களும் சிக்கனம் கடைபிடிக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள்.

“பயன்படுத்தியப் பொருட்களைப் பெற்றுக்கொள்வதில் சிலருக்குத் தயக்கம் இருக்கலாம், ஆனால் எனக்கு அதுப் பயன்படும் என்றால் சந்தோஷமாக பெற்றுக்கொள்வேன்!” என்று அவருடைய அண்டைவீட்டுக்காரர் ரோசலின் கூறுகிறார்.

“மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கும் நிலையில் இருப்பதற்கு பாக்கியம் செய்திருக்க வேண்டும். என்னால் தேவையுள்ளவர்களுக்குச் சிறிதளவு கொடுத்து உதவி அவர்களது வாழ்க்கைச் சிரமங்களைச் சிறிதுக் குறைக்க முடியுமானால், பிறகு நான் எதற்காகத் தயங்க வேண்டும்?” என்று கூறுகிறார் சூன் ஹாங்.

Little neighbour, great friend

One is never too young to be a good neighbour – as 12-year-old Miss Ashwini Thennarasu proves. On top of looking out for her neighbours, she is active in community work, and has big ideas about how to improve neighbourly ties.

Ashwini (left) and Dashina (right) have been best friends and neighbours since nursery school.

Head prefect Miss Ashwini Thennarasu is a great role model, not just for her peers, but also her neighbours. Despite being busy with her schoolwork and exam preparations, Ashwini always wears a ready smile and extends a helping hand to them.

Helping others comes naturally to Ashwini. For instance, she is always looking out for her best friend Miss Dashina Diyagaraja who lives in the adjacent block. Despite her small frame, Ashwini would always stand up for Dashina whenever she was bullied in nursery school. Since then, the pair has been as close as sisters, constantly looking out for each other. For example, Ashwini will take the initiative to tend to Dashina's plants when she and her family go on holidays.

Ashwini's proactive spirit goes beyond helping her immediate neighbours. She is also a regular volunteer at community events. When her father tasked her with taking charge of a game stall at one of their monthly block parties, Ashwini agreed readily. She recalled fondly, "With Dashina's help, we organised a ball tossing game and our neighbours really enjoyed it! Block parties are a great way for neighbours to interact and bond."

Apart from helping others, Ashwini's answer to being a better neighbour is simple – a greeting and a cheerful smile, something which everyone can do. She shares her philosophy, "A smile can change many things. Just by smiling at our neighbours and talking to them, we can improve

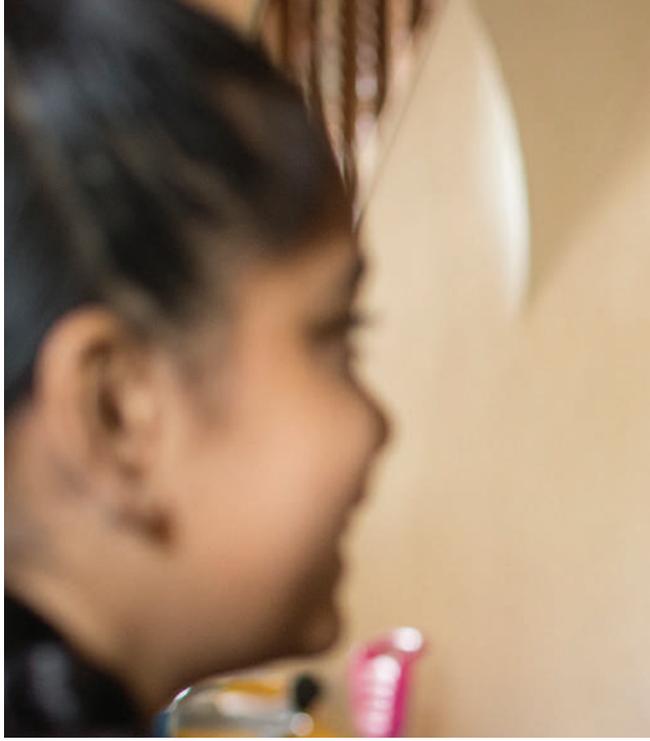
“As young people, we should lead active lives and contribute to the community.”

Ashwini
Thennarasu

Neighbourliness Tip #3

Like to make new friends? Join a block party or interest group to grow your 'neighbourhood network'.

relationships. Even if your neighbour does something that you find annoying or hurtful, it's important to smile and explain politely why you feel that way. It's important to have good communication."

Even with her Primary School Leaving Examination coming up, Ashwini intends to continue her active involvement in the community. She strongly believes that there is always time to care, even in the midst of examinations.

Recalling her experience of interacting with the residents at an old folks' home which the two girls and their schoolmates visited last year, Ashwini said, "The visit left a deep impression on us. The residents advised us on the contributions we can make to society and that has inspired us to want to do something for other

people. As young people, we should lead active lives and contribute to the community."

It is this enthusiasm for helping others that moved Dashina to nominate Ashwini for the Good Neighbour Award. Dashina said, "Ashwini is a kind soul who is always looking out for others. I hope that her actions can inspire other people to be more active in the community as well."

Getting an award that recognises her community work was far from Ashwini's mind. To Ashwini, her greatest reward is the satisfaction she gets from helping others. "It's just good to help other people. You shouldn't help other people for the sake of winning an award. We should be doing it for the good of others and the community."

"We should help other people for the good of others and the community."

**Ashwini
Thennarasu**

Twelve-year-old Ashwini believes that "A smile can change many things. Just by smiling at our neighbours and talking to them, we can improve relationships."

小邻居，大作为

爱诗维妮·天娜拉素不只是达诗娜的邻居，更是她的好朋友。两人在幼稚园的时候就是朋友，每当达诗娜被欺负时，爱诗维妮都会为她出头。达诗娜和家人出国旅行时，爱诗维妮也会主动帮她浇花。

年仅12岁的爱诗维妮是邻里社区活动的“常客”。除了和家人出席组屋联欢会，她也帮忙策划联欢会游戏。尽管今年就要面临小六

会考的压力，爱诗维妮表明会继续积极参与邻里活动。她说：“年轻人应该保持活跃，为社区尽一份力。”

怎么当个好邻居？爱诗维妮认为答案很简单：打个招呼，露出阳光般的微笑。这是任何人都能轻易做到的事。爱诗维妮解释：“笑容可以改变很多事情。主动向邻居展露笑容，和他们聊天，就能增进感情。”

“Sebagai orang muda, kita perlu menjalani kehidupan yang aktif dan menyumbang kepada masyarakat.”
Ashwini Thenmarasu

Jiran cilik, rakan sejati

Ashwini Thenmarasu bukan sekadar jiran Dashina. Mereka telah berkawan sejak di tadika lagi dan Ashwini selalu membela apabila Dashina dibuli. Dia juga menjengah ke rumah rakannya itu untuk menyiram pokok apabila keluarga Dashina ke luar negara.

Ashwini yang berusia dua belas tahun sering juga menghadiri majlis kemasyarakatan bersama keluarganya, termasuk majlis keramaian dibloknya. Dia turut bantu merancang pengendalian gerai permainan di majlis sedemikian. Walaupun akan menduduki peperiksaan PSLE tidak lama lagi, Ashwini

berhasrat meneruskan penglibatannya secara aktif. “Sebagai orang muda, kita perlu menjalani kehidupan yang aktif dan menyumbang kepada masyarakat,” ujarnya.

Jawapan Ashwini untuk menjadi jiran yang lebih baik adalah mudah iaitu ucap selamat diiringi senyuman ceria, sesuatu yang boleh dilakukan oleh sesiapa jua. Beliau berkonsi falsafah, “Sekuntum senyuman boleh merubah banyak perkara. Hanya dengan melemparkan senyuman kepada jiran kita dan berbual dengan mereka, kita boleh mengeratkan lagi hubungan.”

சின்னஞ்சிறு அண்டைவீட்டுக்காரர், சிறந்த நண்பர்

அஷ்வினி தென்னரசு, தஷ்வினாவிற்கு வெறும் அண்டைவீட்டுக்காரர் மட்டுமல்ல, அதற்கும் மேல். இருவரும் பாலர் பள்ளி முதல் நண்பர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். தஷ்வினாவை சக மாணவர்கள் தொந்தரவு செய்யும்போது அவளுக்கு ஆதரவாய் அவர்களை எப்போதும் எதிர்ப்பாள் அஷ்வினி. தஷ்வினாவுடைய குடும்பம் வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லும்போது அஷ்வினி அவளுடைய வீட்டுக்குச் சென்று செடிகளுக்குத் தண்ணீரும் ஊற்றுவாள்.

பன்னிரண்டு வயது நிரம்பிய அஷ்வினி எப்போதும் சமூக நிகழ்வுகளில் கலந்துகொள்வாள். அவளுடைய குடும்பத்தாருடன் புளோக் விருந்துகளில் கலந்துகொள்வதோடு மட்டுமல்லாமல், அத்தகைய விருந்துகளில் விளையாட்டுகளையும் திட்டமிட உதவி செய்திருக்கிறாள். தொடக்கப்பள்ளியின்

ஆண்டு இறுதித் தேர்வு (PSLE) நெருங்கிக் கொண்டிருந்தாலும்கூட அஷ்வினியின் துடிப்பான பங்கேற்பு தொடர்கிறது. “இளையர்களாகிய நாம், துடிப்பான வாழ்க்கை வாழவேண்டும், சமூகத்திற்கான நமது கடமையை ஆற்ற வேண்டும்,” என்கிறாள் அஷ்வினி.

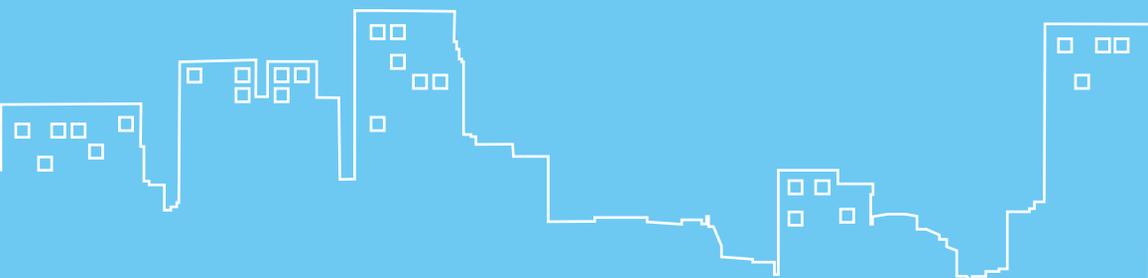
சிறப்பான அண்டைவீட்டுக்காரராய் இருப்பது எப்படி குறித்த அஷ்வினியின் பதில் மிகவும் எளிமையானது - ஓர் இனிய முகமன் மற்றும் உற்சாகமான புன்னகை. அவர் மேலும் அதுக் குறித்தத் தனது தத்துவத்தை இவ்வாறுக் குறிப்பிடுகிறார், “ஒரு புன்னகை பல விஷயங்களை மாற்றும் வல்லமைப் படைத்தது. நமது அண்டைவீட்டுக்காரரைப் பார்த்துப் பூக்கும் ஒரு புன்னகையும் அவர்களோடு நாம் மேற்கொள்ளும் உரையாடலும் நம்முடைய உறவை மேம்படுத்தும்.”

Chapter Two

BEYOND BOUNDARIES

“Everyone can do it. All it takes is a nod or a small chat to break the ice.”

FU YUN

Feeling right at home

There is a saying: “a close neighbour is better than a distant relative”. Mdm Fu Yun, with her warmth and genuine affection for people, readily welcomes her neighbours as part of her family. She has become an integral part of her community

There was a time when the corridor would ring with the boisterous laughter of children at play, punctuated occasionally with a disapproving – but often half-amused – reproof from one of their mothers. Despite the chaos of shrieks and running feet, not one of the neighbours really minded it much – it was part and parcel of a day among friends.

Today, those carefree days filled with play and rough-and-tumble games are gone. The children, now teenagers, have their own social circles and seldom spend time together. Nonetheless, the mothers who once kept a watchful eye out and had a sharp word ready for any play that got too out-of-hand, are all still friends, sharing a bond that has grown even stronger with time.

Mdm Fu Yun, 43, recounted the frequent neighbourly exchanges, “We would talk about the children’s homework and the mischief that the kids get up to.

Sometimes, when one of us is unable to pick up our child from school, another will be there to help.” Little seems to have changed for her and her neighbours when it comes to their common topics of interest. “We are still very close to one another and we still talk about our children most of the time,” said Fu Yun with a hearty laugh.

Fu Yun lives by some good old values. “It’s always better to make friends, not enemies” and “contentment brings happiness”, are life’s important mottos for the China-born Singapore Citizen. These values have paved the way for her positive outlook on life, and helped her to forge new friendships and settle effortlessly into the Woodlands neighbourhood after getting married.

To Fu Yun, there is no magic recipe in making friends with her neighbours. The most important thing is to treat everyone equally.

“Everyone can do it. All it takes is a nod or a small chat to break the ice.”

Fu Yun

Fu Yun (centre) with neighbours Shobona (left) and Mui Mui (right) became close friends as their children are close in age.

“When you have that fundamental understanding, regardless of race or nationality, friendships can be formed easily.” She adds, “Everyone can do it. All it takes is a nod or a small chat to break the ice. When I visit the community garden, I will always greet the gardener with a loud and cheery ‘Hello, good morning!’ Something as simple as that can brighten up anyone’s day, yet it does not cost me anything.”

Her neighbour, Mrs Shobana Sivakumar, 46, who moved into the same block some 18 years ago, was initially unsure about how she would adapt to the new environment. But with Fu Yun as her welcoming immediate neighbour, her concerns proved to be unfounded, “Everything has been very good,” said Shobana.

Language was initially a barrier between Fu Yun and Shobana and all they could manage was a simple “hello” in the initial years.

However, their children were a common topic which brought the two ladies, as well as upstairs neighbour, Mdm Chang Mui Mui, 46, closer together. Fu Yun, Shobana and Mui Mui’s children were in the same age group and attended the same kindergarten. While waiting to pick up their children after class, the three ladies started chatting, and soon became close friends. This grew into a

Fu Yun’s warm and affectionate personality helps her settle quickly into her community.

Neighbourliness Tip #4

Make the first
move. Greet a
neighbour today.

strong friendship, and they can now count on each other in times of need.

For instance, Mui Mui, who works as a baby-sitter, could rely on Fu Yun when the need arose. Mui Mui explained, “When my daughter was younger, it was difficult for me to send her to school with a baby in tow, especially when it rained. I was really grateful to Fu Yun for helping me to take care of the baby while I took my daughter to school. Her help made a great difference.”

Indeed, the help of a trusted neighbour can make a world of difference. For Shobana and Mui Mui, that person is Fu Yun.

Fu Yun lives by some good old values such as “It’s always better to make friends, not enemies” and “contentment brings happiness”.

“Contentment
brings
happiness”

知足常乐

知足常乐

戊子年 榮錦

“点点头、一个微笑和几句问候就可以拉近两个人之间的距离。这是每个人都能办到的。”

符芸

家的感觉

43岁的符芸深晓“远亲不如近邻”这句话的含义。这名来自中国的新加坡公民深深地体会到好邻居的重要性，也成功地让自己成为他人的好邻居。她开朗、好客的性格让她轻而易举地融入新的家园。因为她的孩子同另外几户邻居家的小孩年龄相近，小朋友们经常会在一起玩，这几位母亲也因此熟络起来。她们也发挥了守望相助的精神，当一人无法接送孩子上下学时，另一

人总是乐意代劳。今天，孩子都长大了，有自己的生活圈子，昔日的儿时玩伴也逐渐疏远。尽管如此，母亲们之间依然感情浓厚。

采取主动、一视同仁是符芸作为一个好邻居的窍门。符芸说：“点点头、一个微笑和几句问候就可以拉近两个人之间的距离。这是每个人都能办到的。”

Terasa semangat kekeluargaannya

Fu Yun, 43 tahun, bersetuju dengan pepatah orang Cina: 'Jiran yang dekat lebih penting daripada saudara yang jauh'. Sifat ramah dan mesra wanita kelahiran Cina yang telah menjadi warga Singapura ini memudahkannya menjalinkan persahabatan dan menyesuaikan diri di dalam masyarakat.

Beliau menjadi kawan rapat kepada beberapa orang jirannya memandangkan anak-anak mereka hampir sebaya dan sering bermain bersama. Kaum wanita yang berjiran ini selalunya boleh saling bergantung harap untuk membantu apabila perlu. Sebagai

contoh, menolong menjemput anak-anak jiran dari sekolah jika salah seorang daripada mereka tidak berkesempatan. Kini, anak-anak mereka telah dewasa tetapi jalinan persahabatan antara kaum ibu ini tetap kukuh.

Bagi Fu Yun, perkara yang penting ialah melayan setiap orang sama rata dan memulakan langkah pertama. "Sesiapa sahaja boleh melakukannya. Kita cuma perlu menganggu kepala atau berbual seketika apabila bertembung," kata Fu Yun.

சொந்த வீட்டில் இருப்பதுபோல் உணர்வு

43 வயதாகும் ஃபூ யுன் ஒரு நெருங்கிய அண்டைவீட்டுக்காரர் தூரத்து உறவினரைவிட முக்கியமானவர் என்ற இந்தச் சீனப் பழமொழியை பெரிதும் போற்றுகிறார். சீனாவில் பிறந்த கனிவும் பிரியமும் நிறைந்த இந்தச் சிங்கப்பூரர், மிகவும் எளிதாக புதியவர்களுடன் நட்பு ஏற்படுத்திக்கொள்கிறார். அவருடைய இந்தப் பண்பினாலேயே அவரால் சமூகத்தில் எல்லோருடனும் எளிதாக பழக முடிகிறது. அவருடைய பிள்ளைகளுக்கும் அவருடைய அண்டைவீட்டாரின் பிள்ளைகளுக்கும் ஒரே வயது என்பதால் அவர்கள் முன்பு அடிக்கடி சேர்ந்து விளையாடுவார்கள். இதனாலும் அவர் சில அண்டைவீட்டார்களுடன் நெருக்கமான நட்பு ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார். தேவை ஏற்படும்போது இந்தப் பெண்மணிகள் ஒருவருக்கு ஒருவர் உதவிக்கொள்கிறார்கள். உதாரணத்திற்கு,

ஒருவரால் பிள்ளையை பள்ளியிலிருந்து அழைத்து வர முடியவில்லையென்றால், அவருக்கு பதில் இவர்களில் ஒருவர் அழைத்து வருவதுப் போன்ற உதவிகள். இன்று அப்பிள்ளைகள் வளர்ந்து பெரியவர்களாகி விட்டார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய தாயார்களுக்கிடையே ஏற்பட்டப் பிணைப்பு தொடர்ந்து உறுதியாக இருக்கிறது.

ஃபூ யுன்னைப் பொறுத்தவரை, அனைவரையும் சமமாக நடத்துவதும் நட்பை நோக்கி நாமே முதல் அடியை எடுத்து வைப்பதுமே மிகவும் முக்கியமானது. "அனைவராலும் அதைச் செய்ய முடியும். தொடக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய அந்த இடைவெளியை உடைக்கத் தேவை ஒரு சிறு தலையசைப்பும் சிறு உரையாடலுமே" என்கிறார். ஃபூ யுன்.

Kwang Hwee (fifth from left) volunteers daily at PEACE-Connect Neighbourhood Link (PCNL) and is a familiar face in the neighbourhood. He has touched the lives of many such as Mooi Kwai (first from left) and Teck Lim (fourth from left).

Big heart, big help!

Mr Teo Kwang Hwee, a familiar face in the neighbourhood, has touched the lives of many around him - the elderly residents, his fellow volunteers and anyone who needs a kind helping hand.

Mr Teo Kwang Hwee, 66, has a big heart and tireless spirit. Following his retirement in 2005, Kwang Hwee extended a helping hand to his neighbours who were old and physically challenged. He saw to their daily needs, accompanied them on hospital visits and ran errands for them up to their last days.

His tireless and unwavering spirit stirred him to participate actively in PEACE-Connect Neighbourhood Link (PCNL), a centre that provides services to engage the elderly in the neighbourhood.

A familiar face at PCNL, *Ah Hui* (the name Kwang Hwee goes by at PCNL) reports punctually at 7am every day, lending a hand at the centre as the neighbourhood's elderly gather for their

daily activities or to work out at the physiotherapy stations. He is also quick to respond to any distress alarm from a nearby flat, signalling that help is needed by the elderly. On average, the PCNL receives at least three alarms every day.

Ah Hui's heart goes out to these neighbours. He says, "It can be dangerous when an elderly falls at home and sometimes it can warrant hospitalisation. It is only when we see them back home safely that we can be assured that they are well. We can then stop worrying."

Ah Hui not only offered his help to the residents and elderly in their daily activities, but also his friendship, cheering them up whenever they drop in at the centre. In addition, he makes extra effort

Neighbourliness Tip #5

Want to do more for your community? Volunteer at the Voluntary Welfare Organisation (VWO) or Residents' Committee (RC) in your neighbourhood today.

It is very rare to be able to find such a nice person like *Ah Hui* nowadays. We are really blessed to have him as our neighbour."

Sim Tiew Hoh

to organise special get-togethers for the aunties and uncles to chit-chat over a good meal.

In fact, *Ah Hui* is ever-ready to lend a helping hand. A co-volunteer at PCNL, Mdm Chan Mooi Kwai recounted her experience on an outing to the Chingay parade in 2011, “It was only 7pm and we just reached the Chingay venue. I tripped by accident, fell and felt a thin metal sheet slice through the back of my hand. My skin was literally carved open. There was so much blood. I was really scared but *Ah Hui* stayed calm.” He accompanied Mooi Kwai to the first aid station and later to the hospital, and stayed with her till she was discharged early next morning to make sure everything was alright. Mooi Kwai could not be more thankful to *Ah Hui*, “Because he was around to help, I did not have to trouble my son and daughter. He is really a very nice guy.”

However, *Ah Hui* thought he was simply doing what he should be doing. “I was the one who asked them along to the Chingay and I felt responsible for the accident,” he said.

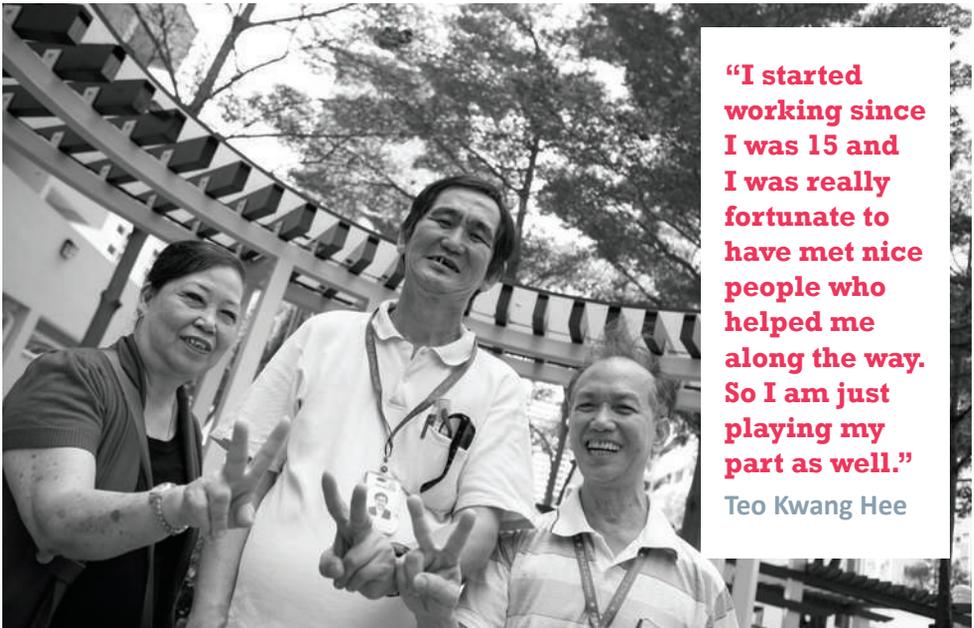
Besides helping at PCNL, *Ah Hui* goes the extra mile by mentoring an autistic adult, Mr Sim Teck Leng, or *Er-Ge* (Second Brother) as he prefers to be known by, who is also now a resident user at PCNL.

Er-Ge once spent most of his time at home as he was not used to interacting with people. When PCNL members and *Ah Hui* learnt of *Er-Ge*’s social isolation in 2010, they were more than happy to help him integrate with the community.

In the initial period, *Ah Hui* visited *Er-Ge* regularly to chat with him and brought him food. Understanding that *Er-Ge* was not used to venturing outside of home, *Ah Hui* then offered to meet him at his flat in the morning to walk him to PCNL. After the day’s activities, *Ah Hui* would then accompany *Er-Ge* home. This daily companionship in the initial days gave *Er-Ge*’s brother, Mr Sim Tiew Hoh, the reassurance that his younger brother was well taken care of.

Now, *Er-Ge* can make his way to PCNL on his own. This confidence may not mean much to most people but for *Er-Ge*, it is a big leap forward. “Seeing him finally growing up and becoming a more independent and happier person is really a load off my mind. We are really blessed to have *Ah Hui* as our neighbour,” says Tiew Hoh.

Yet, *Ah Hui* thinks little of his kind deeds. He says, “I started working since I was 15 and I was really fortunate to have met nice people who helped me along the way. So I am just playing my part as well.”

“I started working since I was 15 and I was really fortunate to have met nice people who helped me along the way. So I am just playing my part as well.”

Teo Kwang Hee

Kwang Hwee, also known as *Ah Hui* (right), with fellow volunteer Mooi Kwai (left) and Teck Leng, or *Er-Ge* (centre), an autistic adult whom he takes care of.

热心助人，回馈社会

自从66岁的张光辉在2005年退休后，他比以往更加积极地参与社区工作，帮助组屋区内行动不便的年老居民，陪他们到医院复诊、跑跑腿等，直到他们终老。

他乐于助人的性格自然而然地驱使他在一所组屋区内的平安乐龄活动中心（PEACE-Connect Neighbourhood Link）当义工。在那里，他陪伴在中心活动的年老居民们聊天，为他们举办活动，当他们的朋友。

他热心助人的态度也惠及中心的其他义工，因为他总是确保自己完成任务，绝不推卸责任，而且也会关注其他义工的安好。

陈玫瑰女士就曾亲眼见证他的这份责任感。陈女士在一项他所举办的活动中受了伤，需要送院急救，光辉一路随行，直到她获准出院后才一同离开。

此外，光辉多年来也是一名自闭症成年居民的监督人，帮助他与人相处，以便更好地融入社会生活。

光辉无私的付出，凭借的是一份他坚信的为人处世信念；他说：“自从我15岁踏入社会工作后，一路走来也遇到不少帮助我的人。现在我只不过是回馈社会，做些我应该做的事罢了。”

Baik hatinya, besar bantuannya!

Setelah bersara pada tahun 2005, Teo Kwang Hwee, 66 tahun, menghulurkan bantuan kepada jiran tetangganya yang tua dan mereka yang kurang berupaya. Beliau membantu dalam keperluan harian mereka, menemani mereka ke hospital dan memenuhi apa saja keperluan sehingga ke akhir hayat mereka.

Semangatnya yang tidak mengenal erti lelah dan tidak goyah mendorong beliau melibatkan diri secara aktif dalam PEACE-Connect Neighbourhood Link (PCNL), sebuah Pusat yang menyediakan perkhidmatan untuk warga tua dan membantu menjalin hubungan dikalangan penduduk yang tinggal di pusat PCNL untuk mendapatkan perkhidmatan dan bantuan.

Kebaikan Kwang Hwee turut dirasakan oleh rakan sukarelawannya memandangkan beliau menjalankan tugasnya

dengan penuh tanggungjawab dan memastikan mereka semua selamat dan sejahtera.

Puan Chan Mooi Kwai pernah mengalami kemalangan semasa menghadiri suatu acara dan mengalami perdarahan yang teruk. Kwang Hwee bantu menghantar Puan Chan ke hospital dan menemaninya sehingga Puan Chan dibenarkan keluar dari hospital.

Kwang Hwee berusaha membimbing seorang penduduk dewasa yang autistik, yang juga seorang pengguna kemudahan di Pusat tersebut, untuk memastikan beliau dapat bergaul dengan masyarakat setempat.

Dengan merendah diri beliau berkata, “Saya mula bekerja sejak berusia 15 tahun dan saya benar-benar beruntung kerana menemui ramai orang yang baik hati yang membantu saya sepanjang saya bekerja. Oleh itu, saya cuma menaikan peranan membantu orang lain pula.”

பெரிய உள்ளம், பெரிய உதவி!

2005ல் ஓய்வூதியப்பற்றைத் தொடர்ந்து, 66 வயதாகும் டியோ குவாங் ஹுவீ, வயதான மற்றும் உடல் ஊனமுற்ற தனது அண்டைவீட்டார்களுக்கு உதவிக்கரம் நீட்டத் தொடங்கினார். அவர்களுடைய அன்றாடத் தேவைகளைக் கவனித்துக்கொண்டார், அவர்கள் மருத்துவமனைக்கு சென்ற போது அவர்களுக்குத் துணையாகச் சென்றார், மற்றும் அவர்களுடைய இறுதி நாட்கள் வரை அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை ஓடி ஓடிச் செய்தார்.

அவருடைய சோர்வற்ற மற்றும் தடுமாற்றமற்ற உற்சாக குணம் அவரை PEACE - Connect அக்கம்பக்க இணைப்பில் (PCNL) பங்கேற்கத் தூண்டியது. இந்த நிறுவனம் மூத்தக் குடிமக்களுக்குத் தேவையான சேவைகளை வழங்குவதோடு சேவைகளுக்கும் மற்ற உதவிகளுக்கும் PCNL நிலையத்திற்கு வந்து போகும் குடியிருப்பாளர்களுக்கு இடையே பிணைப்புகளை ஏற்படுத்தவும் உதவுகிறது.

அவருடைய கருணையுணர்வு அவருடைய சக தொண்டோழியர்கள் வரை நீடித்துள்ளது. தனது பொறுப்புகளை ஏற்றுக்கொள்வதோடு

அவர்கள் பாதுகாப்பாகவும் நலமாகவும் இருப்பதை உறுதிசெய்கிறார்.

திருவாட்டி சான் மூய் க்வாய் ஒரு நிகழ்ச்சியின்போது ஒரு விபத்தில் சிக்கி அவருக்கு மோசமான இரத்தக்கசிவு ஏற்பட்டது. குவாங் ஹுவீ அவரை மருத்துவமனைக்கு அழைத்துச் சென்று அவர் மருத்துவமனையிலிருந்து விடுவிக்கப்படும்வரை அவர் கூடவே இருந்தார்.

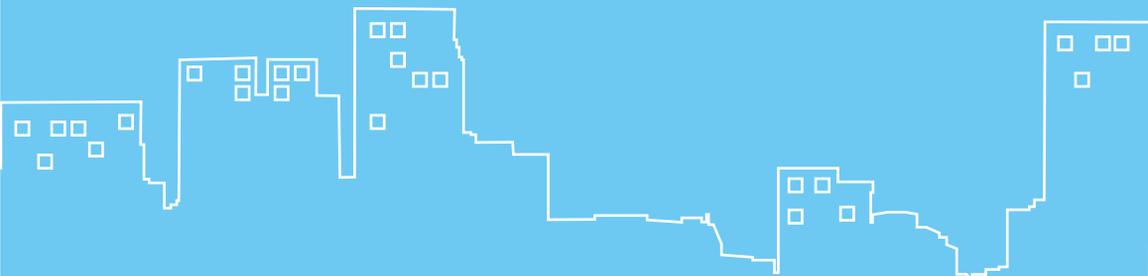
தனது பொறுப்புகளையும் தாண்டி, நிலையத்தைப் பயன்படுத்தும் ஆட்டிஸம் (autism) உள்ள ஒரு நபருக்கு வழிகாட்டியாக இருந்து அவர் சமூகத்தோடு சேர்ந்து வாழ்வதற்குப் படிப்படியாக அவரைத் தயார் செய்து வருகிறார்.

“என்னுடைய 15வது வயது முதல் நான் வேலை செய்யத் தொடங்கினேன். என்னுடைய இந்த வாழ்க்கைப் பயணத்தில் எனக்கு உதவியாய் இருந்த எத்தனையோ நல்ல மனிதர்களை நான் சந்தித்திருக்கிறேன். இப்போது நான் எனது பங்கை ஆற்றுகிறேன், அவ்வளவே”, என்று மிகுந்தப் பணிவுடன் அவர் கூறுகிறார்.

Chapter Three
**BRINGING BACK
THE KAMPUNG SPIRIT**

“Since we live so close –
we should get to know one
another and bring back the
kampung spirit.”

KALTHUM JUMAT

Keeping the kampung spirit alive

For Mrs Kalthum Jumat, all it takes is a warm smile and a sincere heart to nurture neighbourliness in her Kew Crescent estate.

I first witnessed neighbourliness in action when I was a little girl living with my grandmother in Kovan. One day, a car stopped outside our main gate and a woman hurried out, carrying her little boy. He was having fits and she was in a panic. My grandmother did not hesitate; she opened her doors to the stranger and quickly applied cologne and crushed shallots on the boy's temples and chest. The folk remedy worked and grandmother told the lady, "Quick, go; take your son to the doctor." It was not the only example of kindness I witnessed from my grandmother. She also created a pathway through her property to make it easier for Chinese devotees to gain access to the temple behind our house. My mother told me that during the Japanese occupation, my grandparents gave a Eurasian family sanctuary

under the floorboards of their *rumah Melayu* – a traditional raised house – during Japanese-led raids of Chinese, British and Eurasian homes. That kind deed saved their lives.

I grew up surrounded by these examples of kindness and neighbourliness, and today, I make an effort to do the same with my neighbours. I think it is important that we get to know one another and bring back the *kampung* spirit. I try to make the first move by baking cookies for my neighbours and inviting them to my house during Hari Raya. I was also inspired to organise an annual street party, and my neighbours were more than happy to help. They are so positive and generous! Everyone contributes, from cooking delicious food, lending large tables and even offering the use of their own garden so that

Kalthum believes that as neighbours, it is important to be friendly and polite to one another and try to bring back the *kampung* spirit.

“You just need to talk to people nicely, be polite and considerate, and people will appreciate that.”

Kalthum Jumat

Kalthum organises an annual street party at her Kew Crescent estate so that the neighbours can come together and socialise.

people can hang out together. I think it is good for everyone to come together and socialise, and having the annual street party provides a good opportunity for that. Plus, there is no better way to bond than over good food!

I believe that as neighbours, it is important that we do what we can to make life better for each other. For example, when one of our neighbours had a death in the family and held a wake at home, I realised that parking would be an issue because of the extra visitors. I immediately called the Land Transport Authority and got permission from them to allow the relatives and residents to park temporarily along the main road. It was just a small step to take to minimise a potential cause of frustration for the bereaved family.

We once had a neighbour who would sound her car horn loudly whenever non-residents parked

Neighbourliness Tip #6

Have a flair for baking?
Share your freshly-
baked goodies with
your neighbours.

their cars in front of her house. When I first moved in and was doing my renovations, she told my electrician off for parking near her house. I approached her to explain the situation. I said, “Hello, I’m your new neighbour. I’m sorry if we’ve caused any inconvenience to you. Let’s be friends. If you have any issues with our renovation contractor in future, please feel free to talk to me.” That was all it took for us to break the ice and prevent any potential conflict thereafter. It also affirmed my belief that you just need to talk to people nicely, be polite and considerate, and people will appreciate the gesture. It is the little things we do for each other that matters, be it a friendly smile or simple greeting, it does not take much to make friends.

Kalthum (right) with neighbour Mrs Christine Seow (left), who lives a few houses down the street.

“It is the little things we do for each other that matters, be it a friendly smile or simple greeting, it does not take much to make friends.”

Kalthum Jumat

“我也相信，
美食能拉近人
与人之间的关系，聚会则有
助促进感情。”

凯特姆·佳木

发扬甘榜精神

小时候一直看到外公外婆做善事，现在我60岁了，依旧以他们为榜样，尤其是在自己居住的社区，希望能尽我所能发挥甘榜精神。

我住邱弯，街坊都称我为凯—我的名字凯特姆·佳木的简称。我的原则是：和所有邻居做好朋友。开朗的问候和温暖的微笑有种特别的力量，能为他人的一天注入“阳光”，也能种下友情的种子，促进感情。这就是我结交朋友的秘诀。

我也尽我所能帮助邻居，像他们外出时我会帮他们留意住家，或是有停车问题时也会帮忙调解。我也相信，美食能拉近人与人之间的关系，聚会则有助促进感情。所以，为了让大家更

了解彼此，我主动举办街坊聚餐。

其实这些都没什么，只是举手之劳，毕竟大家住得这么近，为何不对彼此好一点，就算发生争执，也应该保持礼貌和真诚，尝试和解。这有助大家和睦相处。

Mengekalkan semangat kampung

Saya membesar berbekalkan teladan daripada sikap murni datuk nenek saya. Kini, pada usia 60 tahun, saya cuba meneruskan warisan tersebut, terutamanya di kawasan kejiranan saya. Lagipun, kita semua tinggal berdekatan; oleh itu, mengapa tidak kita berusaha untuk menjalin persahabatan, berbuat baik antara satu sama lain dan menyelesaikan sebarang persengketaan secara sopan dan ikhlas?

Di kawasan perumahan saya di Kew Crescent, jiran-jiran memanggil saya Kal – nama singkatan untuk Kalthum Jumat. Saya pastikan diri saya bersahabat dengan semua jiran. Ucapan yang ceria dan senyuman mesra sememangnya sangat berkesan. Tindakan ini boleh menceriakan

seseorang, menjalin persahabatan baru dan mengeratkan lagi persahabatan lama. Saya cuba bantu jiran-jiran saya semampu boleh. Bukan perkara besar pun. Saya tolong menjengah ke kediaman mereka apabila mereka tiada di rumah atau tolong menyelesaikan isu tempat letak kereta. Kesemuanya ini menghasilkan kehidupan yang aman damai. Saya berpegang penuh dengan kata-kata bahawa, orang akan bersatu untuk makanan yang lazat, serta perhimpunan sosial dapat memupuk persahabatan. Berdasarkan keyakinan ini, saya mula menganjurkan majlis jalanan di kawasan kejiranan kami agar kami semua dapat mengenali antara satu sama lain dengan lebih mesra.

கம்பத்து உணர்வை உயிர்ப்புடன் பேணுதல்

நான் என் தாத்தாப் பாட்டியின் பல அன்பான செயல்களைப் பார்த்து வளர்ந்தேன். இன்று எனக்கு 60 வயது. நான் இந்த வயதிலும் அவர்களின் அந்தப் பண்பைத் தொடர்வதற்கு முயற்சித்து வருகிறேன். அதிலும் குறிப்பாக என் அக்கம்பக்கத்தில். நாம் எல்லோரும் அருகருகேதான் வாழ்கிறோம்; பிறகு ஏன் நாம் நண்பர்களாக இருப்பதற்கும், ஒருவருக்கொருவர் அன்புப் பாராட்டவும் பிரச்சனைகள் வந்தால் அதனை கண்ணியமாகவும் நேர்மையாகவும் தீர்த்துக்கொள்ளவும் முயற்சிக்கக் கூடாது?

கியூ கிரசென்டில் அமைந்திருக்கும் என்னுடைய குடியிருப்புப்பேட்டையில் என் அக்கம்பக்கத்தார் என்னை கால் என்று அழைப்பார்கள் - அது கால்தும் ஜமுட் என்பதன் சுருக்கம். நான் என் அக்கம்பக்கத்தார் அனைவருடனும் நட்புடன் பழக வேண்டும் என்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளேன். ஒரு உற்சாகமான முகமன் மற்றும் உளங்கனிந்த புன்னகையில் ஏதோ

ஒரு அற்புதம் இருக்கிறது. அது ஒருவரது நாளை இனிமையானதாகக்கூகிறது, ஒரு புதிய நட்புக்கு வித்தாகிறது. அல்லது பழைய நட்பை மேலும் உறுதியாக்குகிறது.

என்னால் முடிந்த போதெல்லாம் நான் என் அண்டைவிட்டாருக்கு உதவி செய்வேன். பெரிதாக ஒன்றுமில்லை, அவர்கள் வெளியே சென்றிருக்கும் சமயத்தில் அவர்கள் வீட்டின் மீது ஒரு கண் வைத்துக்கொள்வது, கார் நிறுத்தப் பிரச்சனைகளைப் போக்க உதவுவது போன்று சிறு சிறு விஷயங்கள். இவ்வாறு செய்யும் போது அது ஒரு இணக்கமான வாழ்க்கைக்கு வழி வகுக்கிறது. நல்ல உணவு மக்களை ஒன்றிணைக்கும் மற்றும் சமூக ஒன்றுக்கூடல்கள் நட்பை வலுப்படுத்தும் என்பது என் அசாத்திய நம்பிக்கை. ஆகவேதான் நான் அக்கம்பக்கத் தெரு விருந்துகளை ஆரம்பித்தேன். இதன் மூலம் நம்மால் ஒருவரை ஒருவர் நன்கு தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

The community garden started by Kurumbian (left) has now become a hub where neighbours such as Thiru (right) gather.

Where friendship blooms

The community garden started by Mr Kurumbian Vengadasalam has become a hub for the neighbours to gather and bond over greenery, fruits and flowers.

From clearing the weeds to making compost fertiliser, Mr Kurumbian Vengadasalam, 60, spares no effort and takes care of the community garden at Serangoon North Avenue 3 as though it were his own.

A resident of the neighbourhood since 1995, Kurumbian's efforts in caring for the community garden are an attempt to not just recreate the lush environment of his kampung days, but also to nurture a place for residents to come together.

"The garden is a good way of building 'kampung relations'," he said. "It's a meeting point for residents to get to know one another. There's a sense of

freedom and togetherness, just like in the *kampung*."

One neighbour who enjoys exploring the garden and chatting with Kurumbian is Mr Thiru Meyyappan. The 43-year-old said, "This used to be just an open space. Now, there are so many plants growing here and residents are attracted to all this greenery."

Thiru knows well how Kurumbian never hesitates to step forward to do the right thing. They became friends after a mishap – Thiru's then nine-year-old son was trapped in a lift that had malfunctioned; the lift was stuck on the floor of Kurumbian's flat. Hearing the

Neighbourliness Tip #7

Hone your gardening skills. Visit your community garden and help out today!

boy's calls for help, Kurumbian quickly called the rescue hotline and notified Thiru. This incident cemented their friendship.

In fact, Kurumbian is much more than a friend to Thiru. He looks up to Kurumbian as a great role model for the community. Thiru's admiration for Kurumbian stems from his dedication and efforts in bringing people together through the community garden. Starting the garden was no easy feat. The soil was infertile, and it was difficult to grow anything at all. Fortunately, Kurumbian was able to draw experience from his *kampung* days. He came up with cost-effective ways to make the garden viable. For instance, he made fertiliser by collecting leaves and branches and drying them in the sun. No task is too mundane for his attention, and his dedication has inspired other neighbours to volunteer their time and attention too.

For example, some neighbours have tried planting different vegetables and fruits, and a few have roped in their children to help in other ways, such as drawing little signboards for the garden. As children visit the garden to learn about plants and nature, it is a good way for their families to make new friends too.

“Mr Kurumbian may be soft-spoken, but his actions speak louder than words. I hope that his selfless work for the community will encourage more people to do the same.”

Mohd Nassim

Kurumbian's garden has grown from a one-man mission into a good example of community participation and ownership. In February this year, the Jalan Kayu Residents' Committee (RC) started a weekly programme to welcome more residents to the garden. Every Sunday, Kurumbian will show the neighbours around the community garden and encourage them to participate in gardening and harvesting; the fruits and vegetables are then shared with the neighbours. To keep the garden safe, some neighbours have even formed a watch group to prevent theft and vandalism.

Despite all the work he has done for the community, Kurumbian is modest about his contributions. To him, bringing the neighbours together is a natural thing to do, “What is important is to keep the neighbourhood clean, safe and beautiful for all the residents.”

Mr Mohd Nassim, chairman of Jalan Kayu RC sums up Kurumbian's dedication aptly, “Mr Kurumbian may be soft-spoken but his actions speak louder than words. I hope that his selfless work for the community will encourage more people to do the same.”

“What is important is to keep the neighbourhood clean, safe and beautiful for all the residents.”

**Kurumbian
Vengadasalam**

友情开花结果

为了照顾自己一手打造的邻里花园，库鲁边·维加达萨蓝（60岁）不管花费多少时间和心思都不觉得辛苦。小花园能绿意盎然，是因为他每周花上至少十小时照顾这些花花草草。库鲁边的目的不仅是重现过去的甘榜绿色景致，更是为了创造一个能让居民聚在一起的地方。他说：“有了这个聚集见面的场所，居民就能增进彼此间的感情，就像在甘榜时一样。”

除了每天到花园当义工，库鲁边每逢星期天还会带着居民参观花园。这是惹兰加由居民委员会举办的活动。许多居民都从他为社区的付出而得到启发，开始到花园当义工，更因此和其他邻居熟络起来。花园现已成了居民联系情感的枢纽。显然，库鲁边多年的辛勤付出并没有白费。

Tempat persahabatan berkembang

Kurumbian Vengadasalam, 60 tahun, berusaha gigih dan meluangkan masa menjaga kebun masyarakat, iaitu kawasan menghijau yang diusahakannya sendiri sejak dari mula lagi. Setiap minggu beliau meluangkan sekurang-kurangnya sepuluh jam untuk membina persekitaran subur menghijau seperti suasana kampungnya dahulu. Ia turut dipupuk untuk menjadi tempat para penduduk berkumpul. "Ini tempat pertemuan bagi para penduduk untuk saling mengenali antara satu sama lain...sama seperti di kampung."

Selain menjaga kebun secara sukarela, Kurumbian juga akan berkongsi pengalaman berkebun dengan jiran-

jirannya pada setiap Ahad dalam program mingguan yang dimulakan oleh Jawatankuasa Penduduk (RC) Jalan Kayu. Sumbangan bakti Kurumbian telah membuahkan hasil. Ramai penduduk mendapat inspirasi daripada beliau. Kini, mereka turut sama meluangkan masa dan menyumbangkan tenaga menjaga kebun tersebut secara sukarela; dan disamping itu dapat mengenali jiran mereka dengan lebih baik sewaktu bersama-sama di kebun.

"... sama seperti di kampung"
Kurumbian Vengadasalam

நட்பு மலருமிடம்

குரும்பியன் வெங்கடாசலம், வயது 60, இவர் சமூகத் தோட்டத்தை பார்த்துப் பராமரிப்பதற்காக தனது முயற்சிகளையும் நேரத்தையும் செலவிடுகிறார். பசுமை சொர்க்கமான இந்த தோட்டத்தை அவர் தன்னந்தனியாகத் துவங்கினார். இதைப் பராமரிக்க இவர் ஒவ்வொரு வாரமும் குறைந்தது பத்து மணி நேரம் செலவிடுகிறார். தனது பழைய கம்பத்தின் பசுமையானச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்குவதற்கு மட்டுமல்ல, குடியிருப்பாளர்கள் ஒன்றுகூடுவதற்கு ஏற்ற இடமாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும் இங்கே அவர் இம்முயற்சிகளை மேற்கொள்கிறார். "இது குடியிருப்பாளர்கள் சந்தித்து ஒருவரை ஒருவர் தெரிந்துகொள்வதற்கான இடம், பழைய

கம்பத்தில் இருந்தது போல," என்கிறார்.

சமூகத் தோட்டத்தில் தினமும் தன்னுடைய தொண்டை செய்வதோடு ஜாலன் காயு குடியிருப்பாளர் குழு (RC) துவங்கிய வாராந்திரத் திட்டத்தின் கீழ் ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமையும் குடியிருப்பாளர்களுக்குத் தோட்டத்தைச் சுற்றிக் காண்பிக்கிறார். குரும்பியனின் இந்த ஈடுபாடு மேலும் பலனளித்துள்ளது. இவரால் ஊக்குவிக்கப்பட்ட பல குடியிருப்பாளர்கள், தோட்டத்தைப் பராமரிக்க தங்கள் நேரத்தை செலவிட முன்வந்திருக்கிறார்கள். இதன் மூலம் அவர்கள் தங்கள் அக்கம்பக்கத்தாருடன் தோட்டத்தில் நேரத்தைச் செலவிடுகிறார்கள், ஒருவரை ஒருவர் நன்கு தெரிந்துகொள்கிறார்கள்.

Open your heart

When faced with life's challenges, Mdm Jennifer Moo found strength, courage and support from her nearest and dearest – her neighbours.

As the chirping birds welcome the dawn, a group of about 15 senior citizens in Dover embraces the new day with a series of simple dance exercises. The seniors, aged 60 to 80, are members of an exercise group formed four years ago to foster both physical and emotional wellness. Mdm Jennifer Moo, 73, first learnt about Praise Dance, which consists of simple hand gestures and low-impact dance steps, during a trip to Johor. She found it interesting and adopted it for the Dover estate-based exercise group which gathers twice a week. "Sometimes, old people may feel depressed. I hope the exercise can enhance our positive feelings and make us feel better," she said.

And it definitely does. Thanks to Jennifer, a close friendship has been forged among the regulars in the exercise group. "Through the exercise, we now know one another better. Sometimes, we have breakfast together, followed by a game session at my house," said Jennifer. The game session always fills her home with hearty laughter and cheer.

One person who much appreciates the strong ties built from the social circle started by Jennifer is Ms Wong Seng Chee. Jennifer's balcony overlooks Seng Chee's flat, and when it rains, Jennifer will always call out to Seng Chee to close her windows. Seng Chee, who

Jennifer (left) with fellow neighbour and one of the regulars of the Praise Dance exercise group, Angelina Tan (right).

**“Forgive, open
your heart
and make new
friends.”**

Jennifer Moo

Neighbourliness Tip #8

Take a walk in your neighbourhood park. Besides getting some exercise, you may even get to make a new friend!

The group of 15 ladies gathers twice a week to exercise and have breakfast together.

knew Jennifer from the same church, only became closer to Jennifer after she joined the exercise group. The two ladies, together with others from the exercise group, have even organised overseas trips together.

Kindness begets kindness. Jennifer herself has also found strength and support in this group she formed to help others. She recounted a difficult period in her life, when she suffered a stroke and lost her daughter to cancer. “But God sent good friends who looked after me,” Jennifer said.

Jennifer was thankful for the support rendered by all her neighbours, who are now her closest friends. Together with these friends, Jennifer now has a packed schedule that consists of knitting, cooking and pottery classes, all of which keep the group occupied and active.

However, Jennifer acknowledged that not everyone is so lucky to have a group of friendly and warm neighbours, and that misunderstandings can sometimes

occur among people who live in close proximity. To this, she advised, “Forgive, open your heart and make new friends.”

Ladies from the exercise group celebrated their fourth anniversary with a potluck breakfast.

敞开心房

当73岁的巫阅珍在四年前第一次接触到赞美舞之后，她便在自己居住的社区成立运动小组并把此活动介绍给其他邻居。现在，每周两次，阅珍都会带领15名年龄从60至80岁的乐龄女士聚在一起跳舞，接着享用早餐和进行娱乐活动。这些活动让他们建立了深厚的友情，也让这班乐邻人士能互相扶持，互相依靠。一度处于精神艰难的阅珍也在这群朋友的关怀下开朗起来。

阅珍非常庆幸自己有一群和蔼可亲的邻居。但她也了解，在组屋高密度的居住环境下，邻居间产生误会也是难免的。面对这样的情况，阅珍的建议是：“心怀宽容，敞开胸膛，结交新朋友。”这就是她的睦邻之道。

“心怀宽容，敞开胸膛，结交新朋友。”

巫阅珍

Buka hati anda

Apabila Jennifer Moo, 73 tahun, mempelajari tentang Tarian Praise empat tahun lalu, beliau memulakan sebuah kumpulan senaman dan memperkenalkan tarian tersebut kepada jiran tetangganya. Kini, beliau mengetuai kumpulan yang terdiri daripada 15 orang warga emas berusia antara 60 hingga 80 tahun itu dan berkumpul dua kali seminggu untuk berlatih, diikuti sarapan pagi dan sesi permainan di rumahnya. Ini membantu membina ikatan yang teguh dikalangan ahli kumpulan yang sering hadir, yang kemudiannya membantu serta memberi semangat kepada Jennifer ketika beliau melalui tempoh sukar dalam kehidupannya.

Jennifer amat menghargai bantuan daripada jiran tetangganya yang mesra dan baik hati, namun begitu

beliau sedar bahawa tidak semua orang bernasib baik sepertinya kerana salah faham kadangkala boleh terjadi antara mereka yang tinggal berdekatan. Jennifer memberikan penyelesaian yang ikhlas, “Maafkan, berlapang dada dan jalin persahabatan baru”.

“Maafkan, berlapang dada dan jalin persahabatan baharu.”

Jennifer Moo

மனதிலிருப்பதைப் பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள்

ஜெனி:பர் மூ, வயது 73, நான்கு வருடங்களுக்கு முன் ப்ரைய்ஸ் டான்ஸ் (Praise Dance) பற்றித் தெரிந்துக் கொண்டார். அதன் பிறகு இவர் ஒரு உடற்பயிற்சிக் குழுவைத் துவங்கி அதை தனது அக்கம்பக்கத்தாருக்கு அறிமுகப்படுத்தினார். இப்போது அந்தக் குழுவில் 60 வயதுக்கும் 80 வயதுக்கும் இடைப்பட்ட 15 மூத்தக் குடிமக்கள் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனைவரும் இந்தக் குறைந்த தாக்க நடனத்தை வாரம் இருமுறை ஒன்றுகூடி பயிற்சி செய்கிறார்கள். அதைத் தொடர்ந்து ஜெனி:பரின் வீட்டில் காலை உணவும் விளையாட்டுகளும் இடம்பெறும். ஜெனி:பரின் முயற்சிகளால் குழு உறுப்பினர்களுக்கு இடையே உறுதியான பிணைப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. பதிலுக்கு,

வாழ்க்கையில் சிரமமானக் காலக்கட்டத்தைக் கடந்து வந்த போது அவருக்கு ஆதரவாக இருந்து உற்சாகமூட்டினார்கள் குழு உறுப்பினர்கள்.

ஜெனி:பர் தனது நட்பான மற்றும் இனிய அக்கம்பக்கத்தார் தனக்கு ஆதரவாக இருப்பது குறித்து நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டாலும், எல்லோருக்கும் இப்படியொரு அதிர்ஷ்டம் கிடைப்பதில்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறார். அருகருகே வாழ்பவர்களுக்கிடையே சிலவேளைகளில் கருத்து வேற்றுமை ஏற்படலாம். அதற்கு ஜெனி:பர் ஒரு தீர்வு தருகிறார், “மன்னித்துவிடுங்கள், திறந்த மனதுடன் பழகங்கள், புதிய நண்பர்களை உருவாக்கிக்கொள்ளுங்கள்.”

Produced by:

Supported by:

Copyright © 2014 Housing & Development Board (HDB). All rights reserved.
No part of this material may be reproduced or transmitted in any form or by any means.

This publication is printed on FSC-COC certified paper.
The paper choice as well as the printing methods are green and
environmentally-friendly, leaving behind less carbon footprint.
In the larger scheme, this is a part of HDB's Greenprint framework.